

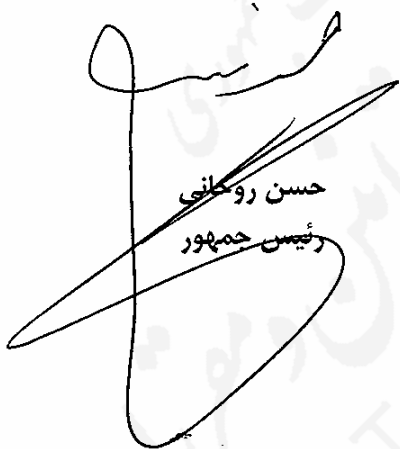
۳۵۷۴۴
۱۳۹۶ / ۳ / ۲۹

« بسمه تعالی »

وزارت راه و شهرسازی

دراجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره » که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیستم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۶/۳/۲۰ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۲۱۵/۲۲۱۸۴ مورخ ۱۳۹۶/۳/۲۴ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد. با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۱۸) موافقتنامه می باشد.

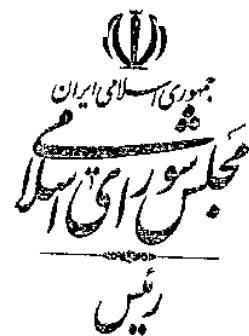
حسن روحانی
رئیس جمهور

شماره: ۲۱۵/۲۲۱۸۴

تاریخ: ۱۳۹۶/۳/۲۴

پیوست:

پیوسته

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۳۴۰۲/۱۰۴۱۹۵ مورخ ۱۳۹۵/۸/۲۳ در اجرای
اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری کره که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود،
با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۶/۲/۲۰ و تأیید شورای
محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می گردد.

دکتر
علی لاریجانی

قانون موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

ماده واحده- موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره (جنوبی) مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود. تبصره- در اجرای این موافقتنامه و اصلاحات بعدی آن رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به تحکیم روابط دوستانه بین دو طرف متعاقد، با هدف توسعه همکاری در زمینه حمل و نقل دریایی براساس اصول برابری و حقوق حاکمه، حقوق متقابل، منافع دوجانبه، آزادی دریانوردی و عدم تبعیض طبق موافقتنامه های بین المللی الزام آور برای طرفهای متعاقد در زمینه حمل و نقل دریایی، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

- ۱- اصطلاح «مقام صلاحیتدار» به معنی زیر است:
- برای دولت جمهوری اسلامی ایران: وزارت راه و شهرسازی (سازمان بنادر و دریانوردی)؛
- برای دولت جمهوری کره: وزارت اقیانوس ها و شیلات.
- ۲- اصطلاح «کشتی هر طرف متعاقد» به معنی کشتیهای تجاری است که در قلمرو هر طرف متعاقد ثبت شده و تحت پرچم ملی آن تردد می نماید. این اصطلاح شامل موارد زیر نمی شود:
(الف) کشتیهای جنگی
(ب) شناورهای گشت ساحلی و انتظامی
(پ) شناورهای ماهیگیری
(ت) شناورهای بیمارستانی
(ث) شناورهای دولتی مورد استفاده در امور غیرتجاری

ج) شناورهای تحقیقاتی و

ج) شناورهایی که دارای کارکرد عمومی می‌باشند.

۳- اصطلاح «شرکت کشتیرانی طرف متعاقد» به معنی شخص حقیقی یا حقوقی یا دیگر نهادی است که در یکی از طرفهای متعاقد براساس قوانین و مقررات لازم‌الاجرای آن به ثبت رسیده، دارای محل اقامت یا مقر ثبت‌شده در آن طرف متعاقد می‌باشد و مجاز به دریانوردی بین‌المللی است.

۴- اصطلاح «خدمه» به معنی فردی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاقد به‌کار گمارده شده و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج گردیده و دارای شناسنامه دریانوردی باشد که به‌گونه پیش‌بینی شده در ماده (۱۱) این موافقتنامه توسط مرجع صلاحیتدار یک طرف متعاقد صادر و یا به رسمیت شناخته شده است.

۵- اصطلاح «بندر طرف متعاقد» به معنی محلی از یک طرف متعاقد است که دارای موقعیت و تأسیسات بندری می‌باشد و بر روی حمل و نقل دریایی بین‌المللی باز است.

۶- اصطلاح «مسافر» به معنی فردی است که به‌موجب قرارداد حمل به وسیله کشتی حمل شود، بدون آن که نام وی در فهرست خدمه کشتی هر یک از طرفهای متعاقد ذکر شده باشد و یا به‌موجب قرارداد در آن به انجام کاری اشتغال داشته باشد.

ماده ۲- توسعه حمل و نقل دریایی

۱- طرفهای متعاقد باید:

الف) به توسعه حمل و نقل دریایی بین طرفهای متعاقد و تلاشهای مشترک برای رفع مشکلاتی که ممکن است مانع گسترش حمل و نقل دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد شود، کمک نمایند.

ب) مشارکت نامحدود شرکت‌های کشتیرانی طرفهای متعاقد در حمل و نقل بار بین طرفهای متعاقد و همچنین بین یک طرف متعاقد و هر کشور ثالث را ترغیب نمایند؛ و

۲- کشتیهای هر طرف متعاقد می‌توانند به بنادر طرف متعاقد دیگر وارد شوند و همچنین به حمل و نقل مسافر و بار بین دو طرف متعاقد و نیز بین یکی از طرفهای متعاقد و کشورهای ثالث بپردازند. مفاد این بند همچنین در مورد کشتیهای اجاره‌ای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکت‌های کشتیرانی یک طرف متعاقد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرفهای متعاقد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

۳- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده به حقوق شرکت‌های کشتیرانی کشورهای ثالث و همچنین کشتیهایی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و

نقل دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر یک طرف متعاقد و بنادر کشورهای ثالث مبادرت می‌ورزند، لطمه‌ای وارد نخواهد ساخت.

ماده ۳- عدم تبعیض و رقابت آزاد

طرفهای متعاقد قواعد رقابت آزاد و عدم تبعیض در کشتیرانی بین‌المللی را رعایت خواهند نمود.

ماده ۴- نمایندگی و شعبه

شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاقد می‌توانند نسبت به تأسیس نمایندگی‌ها یا شعب در قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات لازم‌الاجراء در طرف متعاقدی که نمایندگی‌ها یا شعب مذکور در آن تأسیس می‌شود، اقدام نمایند.

ماده ۵- انتقال آزاد درآمد

هر طرف متعاقد طبق قوانین و مقررات ملی خود به شرکتهای کشتیرانی طرف متعاقد دیگر حق استفاده، تسعیر و انتقال آزاد درآمد حاصل از خدمات کشتیرانی ارائه‌شده در کشور خود را اعطاء می‌نماید.

ماده ۶- رفتار با کشتیها در بنادر و دریای سرزمینی

۱- هر یک از طرفهای متعاقد در بنادر، آبهای داخلی و دریای سرزمینی خود نسبت به کشتیها، بارها، خدمه و مسافران طرف متعاقد دیگر در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که نسبت به کشتیها، بارها، خدمه و مسافران کشتی خود معمول می‌دارد:

الف) دسترسی به بنادر طرفهای متعاقد،

ب) طرز رفتار در طول مدت توقف و خروج از بنادر،

پ) استفاده از تسهیلات بندری برای حمل بار یا مسافر،

ت) دسترسی به تمامی خدمات و تسهیلات بندری.

۲- مفاد این ماده در مورد کشتیهای اجاره‌ای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاقد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرفهای متعاقد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

ماده ۷- موضوعات خارج از حیطه شمول موافقتنامه

۱- این موافقتنامه امتیازهای کشتیرانی ساحلی (کابوتاژ)، یدک‌کشی، راهنمایی و سایر خدمات مربوط به حمل و نقل دریایی که برای شرکتهای کشتیرانی یا سایر مؤسسات و همچنین برای اتباع یا ساکنان طرف متعاقد اختصاص یافته است را شامل نخواهد شد.

۲- با این وجود، مفاد بند (۱) این ماده در مورد کشتیرانی ساحلی، در صورتی که کشتی هر یک از طرفهای متعاقد بین بنادر طرف متعاقد دیگر برای تخلیه بار یا پیاده کردن مسافر حمل‌شده از کشور ثالث یا بارگیری یا سوارکردن

مسافر بر روی کشتی و حمل آنها به کشور ثالث به فعالیت پردازد، اعمال نخواهد شد.

ماده ۸- رعایت قوانین لازم الاجراء

۱- کشتیهای یک طرف متعاقد، همچنین بارها، خدمه، مسافران آنها در زمانی که در قلمرو طرف متعاقد دیگر می‌باشند مشمول قوانین و مقررات لازم الاجراء در طرف متعاقد اخیر به‌ویژه مقررات راجع به ایمنی حمل و نقل دریایی، ورود، توقف و خروج خدمه و مسافران، ورود و خروج بار، عبور از مرز، مهاجرت، گمرکات، مالیات، حفاظت از محیط زیست و نیز مقررات بهداشتی خواهند بود.

۲- کشتیهای یک طرف متعاقد در زمانی که در قلمرو طرف متعاقد دیگر هستند مشمول مقررات مربوط به تجهیزات، تسهیلات، وسایل ایمنی، اندازه‌گیری و قابلیت دریانوردی کشتی خواهند بود که براساس موافقتنامه‌های بین‌المللی مرتبط، برای کشور صاحب پرچم الزام‌آور می‌باشد.

۳- مفاد این ماده در مورد کشتیهای اجاره‌ای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاقد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرفهای متعاقد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

ماده ۹- تسهیل حمل و نقل دریایی

طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات لازم الاجراء در قلمرو خود، تمامی اقدامات لازم را اتخاذ خواهند نمود تا تشریفات اداری، گمرکی و بهداشتی و همچنین هرگونه تشریفات بندری دیگر حاکم در بنادر خود را تسهیل و ساده‌سازی نمایند.

ماده ۱۰- شناسایی متقابل مدارک کشتی

۱- هر طرف متعاقد، تابعیت کشتی طرف متعاقد دیگر را براساس اسناد موجود در کشتی که توسط مقامهای صلاحیتدار کشور صاحب پرچم طبق قوانین و مقررات لازم الاجراء در آن صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت.

۲- هر طرف متعاقد همه اسناد کشتی طرف متعاقد دیگر را که مربوط به تجهیزات، خدمه و ظرفیت کشتی باشد و همچنین سایر گواهینامه‌ها و اسناد صادره توسط مقامهای صلاحیتدار کشور صاحب پرچم طبق قوانین و مقررات لازم الاجراء در آن صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت.

۳- هر طرف متعاقد گواهینامه‌های بین‌المللی اندازه‌گیری ظرفیت را که با رعایت ضوابط کنوانسیون‌های بین‌المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر صادر شده و یا مورد شناسایی قرار گرفته باشد، به رسمیت خواهد شناخت. کشتیهای یک طرف متعاقد که دارای گواهینامه‌های اندازه‌گیری

ظرفیت معتبر می‌باشند از اندازه‌گیری مجدد در بنادر طرف متعاقد دیگر معاف خواهند بود.

ماده ۱۱- مدارک شناسایی خدمه

۱- هر طرف متعاقد مدارک شناسایی رسمی خدمه‌ای که از اتباع کشور طرف متعاقد دیگر می‌باشند و توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد اخیر صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت و به دارندگان این مدارک به هنگام اعطای حق عبور از مرز کشور، حقوق موضوع ماده (۱۲) این موافقتنامه را اعطاء خواهد نمود.

این مدارک عبارتند از:

الف) برای اتباع دولت جمهوری اسلامی ایران - مدرک شناسایی

دریانوردان؛ و

ب) برای اتباع دولت جمهوری کره - گواهینامه دریانوردان.

۲- طرفهای متعاقد حداکثر سی روز پس از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه مدارک نمونه موضوع بند (۱) این ماده را از طریق مجاری دیپلماتیک مبادله خواهند نمود. طرفهای متعاقد هرگونه تغییر در نوع مدارک مزبور را نیز حداکثر سی روز قبل از انجام تغییر یا ارائه آن، به یکدیگر اطلاع خواهند داد.

۳- خدمه کشتی یک طرف متعاقد که از اتباع کشور ثالث می‌باشند، هنگام عبور از مرز دولت طرف متعاقد دیگر باید دارای تأییدیه‌ای طبق مفاد مقرر ۱/۲ کنوانسیون بین‌المللی استانداردهای آموزش، صدور گواهینامه و نگهداری دریانوردان باشند که توسط مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد مزبور یا کشور ثالثی صادر شده است که توسط مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته شده است.

ماده ۱۲- ورود، گذر و اقامت خدمه

۱- هر طرف متعاقد در زمان توقف کشتی طرف متعاقد دیگر در بنادر خود، به خدمه کشتی مزبور که دارای یکی از مدارک موضوع بندهای (۱) و (۳) ماده (۱۱) این موافقتنامه می‌باشند، اجازه خواهد داد تا طبق قوانین و مقررات لازم‌الاجرای آن طرف متعاقد در طی توقف کشتی در بنادر آن، به ساحل بروند و در محوطه شهر بندری توقف نمایند، مگر آنکه طرف متعاقد دلایل موجهی برای عدم اجازه به جهات بهداشت عمومی، ایمنی عمومی، نظم عمومی یا امنیت ملی داشته باشد. در صورت امتناع از اعطای اجازه مزبور، طرف متعاقد پیشین مراتب را بنا به درخواست، همراه با دلایل یادشده از طریق نمایندگی سیاسی یا کنسولی به طرف متعاقد اخیر اعلام می‌نماید.

- ۲- هر خدمه‌ای که دارای مدارک موضوع بندهای (۱) و (۳) ماده (۱۱) این موافقتنامه و در صورت لزوم روادید می‌باشد می‌تواند از قلمرو طرف متعاقد دیگر برای اهداف زیر گذر نماید:
- الف) ملحق شدن به کشتی خود یا انتقال به کشتی دیگر؛
ب) ملحق شدن به کشتی خود در کشور دیگر برای بازگشت به کشور موطن خود، یا
پ) هرگونه منظور دیگر که به تأیید مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر رسیده باشد.
- ۳- مقامهای صلاحیتدار یک طرف متعاقد برای هر خدمه طرف متعاقد دیگر که در قلمرو آنها در بیمارستان پذیرش شده باشد، برای مدت زمان لازم جهت درمان، اجازه اقامت را صادر خواهند نمود.
- ۴- طرفهای متعاقد با رعایت بند (۱) این ماده، حق ممانعت از ورود افراد نامطلوب به قلمرو خود را حتی در مواردی که این افراد دارای مدارک موضوع ماده (۱۱) این موافقتنامه و در صورت لزوم روادید باشند، برای خود محفوظ می‌دارند.
- ۵- مفاد بندهای (۱) تا (۴) این ماده تأثیری بر قوانین و مقررات طرفهای متعاقد در زمینه ورود، گذر، اقامت و خروج افراد بیگانه نخواهد داشت.
- ماده ۱۳- کمک و مساعدت**
- ۱- چنانچه کشتی یک طرف متعاقد در آبهای داخلی یا دریای سرزمینی طرف متعاقد دیگر دچار سانحه‌ای شود یا با خطر دیگری مواجه شود، مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد اخیر تا همان حدی که با کشتی تحت پرچم خود رفتار می‌نمایند، تمامی اقدامات لازم را برای کمک و مساعدت به خدمه، مسافران، کشتی و بار به عمل می‌آورند. طرفهای متعاقد در هنگام تعیین علل بروز سوانح دریایی باید مفاد مصوبات سازمان بین‌المللی دریانوردی را که برای طرفهای متعاقد الزام‌آور می‌باشد، رعایت نمایند.
- ۲- در صورتی که یک طرف متعاقد تشخیص دهد یک کشتی از طرف متعاقد دیگر، با یک حادثه یا هر خطر دیگر موضوع بند (۱) این ماده مواجه شده، باید در اولین فرصت ممکن حادثه را به نزدیکترین نمایندگی کنسولی طرف متعاقد اخیر اعلام نمایند.
- ۳- بروز سانحه یا وضعیت اضطراری برای کشتی یک طرف متعاقد در آبهای داخلی یا دریای سرزمینی طرف متعاقد دیگر باید فوری توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد نخست به آگاهی مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد اخیر برسد. تجهیزات و سایر اموال، بار، قطعات یدکی و تدارکات موجود بر روی کشتی خسارت دیده از کلیه حقوق گمرکی، عوارض و مالیات‌ها معاف خواهند بود، مشروط بر اینکه برای اهداف تجاری در قلمرو آن طرف متعاقد اخیر ترخیص نشده باشند.

۴- مفاد این ماده در مورد کشتیهای اجاره‌ای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاقد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرفهای متعاقد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.
۵ - مفاد بندهای (۱) تا (۴) این ماده خدشه‌ای به حق اقامه دعوی برای مطالبه هزینه‌های مربوط در زمینه خدمات جستجو و نجات دریایی، مساعدت و کمک ارائه شده به کشتی، مسافران، خدمه و بار آن وارد نمی‌نماید.

ماده ۱۴- همکاری فنی

طرفهای متعاقد همه امکانات خود را برای توسعه همکاری‌های دوجانبه دریایی در زمینه حمل و نقل دریانوردی به کار خواهند گرفت و شرکتهای کشتیرانی و هر مؤسسه مرتبط با حمل و نقل دریانوردی خود را به گسترش فعالیت در تمامی زمینه‌های همکاری ترغیب خواهند نمود. این همکاری شامل موارد زیر خواهد بود:

الف) تجسس و نجات؛

ب) حفاظت از محیط زیست دریایی؛

پ) مدیریت دریایی؛

ت) آموزش دریایی؛

ث) ایمنی دریایی؛

ج) تبادل اطلاعات؛

چ) کنترل کشور صاحب بندر؛ و

ح) آیین‌نامه بین‌المللی امنیت کشتی و تسهیلات بندری.

ماده ۱۵- کارگروه مشترک

کارگروه مشترکی متشکل از نمایندگان مقامهای مربوط به تناوب و به شکل ادواری در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد و یا بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد در موارد زیر تشکیل می‌شود:
الف- بحث و بررسی در مورد مسائلی که ممکن است در اجرای این موافقتنامه بروز نماید؛

ب- انجام مطالعات مشترک در خصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی.

ماده ۱۶- حل و فصل اختلافها

۱- هرگونه اختلاف ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه، از طریق مذاکره توسط مقامهای صلاحیتدار طرفهای متعاقد حل و فصل خواهد شد.
۲- در صورتی که اختلاف از طریق فوق حل و فصل نشود، موضوع از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۷- اصلاح موافقتنامه

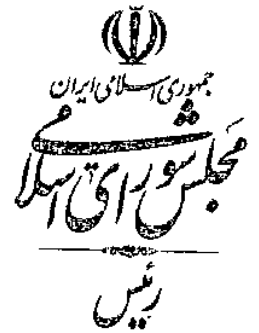
این موافقتنامه تنها با توافق کتبی طرفهای متعاقد می‌تواند اصلاح شود. هرگونه اصلاح با رعایت مفاد ماده (۱۸) این موافقتنامه لازم‌الاجراء خواهد شد.

شماره: ۲۱۵/۲۲۱۸۴

تاریخ: ۱۳۹۶/۳/۲۴

پاینت:

پاینت

ماده ۱۸- لازم الاجراء شدن -

۱- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه طرفهای متعاقد از طریق مجاری دیپلماتیک مبنی بر تکمیل تشریفات لازم داخلی خود برای اجرای آن لازم الاجراء خواهد شد.

۲- این موافقتنامه برای مدت نامحدود باقی می ماند مگر اینکه هر یک از طرفهای متعاقد با ارائه یادداشت کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک، طرف متعاقد دیگر را از قصد خود برای فسخ این موافقتنامه مطلع نمایند. در این صورت موافقتنامه سی روز پس از تاریخ دریافت یادداشت قزبور توسط طرف متعاقد دریافت کننده، از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

ماده ۱۹- زبان

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و نوزده ماده در دو نسخه به زبانهای فارسی، کره ای و انگلیسی تنظیم شده است و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در تاریخ ۱۳۹۵/۲/۱۳ هجری شمسی برابر با ۲ می ۲۰۱۶ میلادی در تهران به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره رسید.

از طرف دولت
جمهوری کره
یون بیونگ سه
وزیر امور خارجه

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران
عباس آخوندی
وزیر راه و شهرسازی

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و نوزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیستم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۶/۳/۲۰ به تأیید شورای نگهبان رسید.

علی لاریجانی